

den Administration, som Indenrigsministeren nu staar med. Og den højtærede Minister kan ikke vente, at vi i denne Sag skulde kunne betragte ham som en særlig udpræget Repræsentant for Forbrugerne, som vi kunde have Tiltro til. Repræsentanterne for Forbrugernes Synspunkt er skudte ud, og den højtærede Indenrigsminister møder med en Administration, hvis Interesser paa Forhaand — de paagældendes gode Villie ufortalt — ligger helt anderledes.

Den højtærede Indenrigsminister var saa elskværdig at sige, at der ikke i Fjor var nogen Repræsentant for Rigsdagen til Stede ved den endelige Afgørelse. Det er muligt, det erindrer jeg ikke; men jeg erindrer i hvert Fald, at jeg var med til at drøfte Maksimalprisernes Forhøjelse i Fjor. Det kan den højtærede Indenrigsminister formentlig ikke vide noget om, for han har ikke deltaget i Drøttelserne; men jeg ved det, og det er aldeles afgjort, at da blev de forskellige Synspunkter klarlagt, og den mindre Forhøjelse fandt Sted.

Saaledes som Forslaget nu foreligger, maa jeg i Tilslutning til, hvad jeg allerede har sagt, anbefale mine Meningsfæller at stemme imod det. Den højtærede Indenrigsminister og hans Parti eller Partier maa selv tage Ansvar for den Forhøjelse, der her foreslaas. Vi har ikke ment at kunne stemme for den, fordi den ikke er paakrævet, og fordi den teknisk og sagligt er ubegrundet.

Redtz-Thott: Den foreliggende Sag har allerede været omtalt af et Medlem af mit Parti, men som interesseret og maaske ogsaa i Besiddelse af nogen Sagkundskab vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger.

Angrebet mod det foreliggende Forslag er navnlig ført paa to Grundlag: dels som et Angreb i Anledning af, at Brændselsnævnet er ophævet, idet man hævder, at Indenrigsministeren og det sagkyndige Udvalg, Forstmændene, faar for meget at sige, dels som et Angreb paa selve Maksimalprisernes Størrelse. Med Hensyn til det første Punkt — og det forekommer mig, at jo mere Debatten er skredet frem, des mere har Angrebet været sat ind paa dette, at Brændselsnævnet er blevet afskaffet — vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at det foreliggende Forslag maa være tilstrækkeligt Tegn paa, at den højtærede Indenrigsminister tager et tilbørligt — nogle vil maaske sige et for stærkt — Hensyn til den Side, som det tidligere Brændselsnævns særlig repræsenterede, nemlig Rigsdagen og Vælgerne. Jeg kan ikke ret for-

klare mig, hvorfor Prisen er blevet sat saa lavt, som den er, ved andet, end at man derigennem har villet tage et meget stærkt Hensyn til Vælgerne, til Forbrugerne. Det forekommer mig derfor, at den Forandring, der er sket i Administrationen, at Brændselsnævnet er faldet væk, og der kun er blevet 3 førstkyndige tilbage, ikke kan være paa nogen Maade foruroligende for Vælgerne. For Resten maa jeg tilføje, at jeg tror egentlig ikke, det ærede Medlem Hr. Hauge har haft noget at indvende imod de Medarbejdere, det ærede Medlem har haft i Brændselsnævnet, nemlig de 3 sagkyndige, som nu er blevet tilbage.

Det andet Punkt, som er blevet angrebet, er selve Maksimalprisernes Størrelse. Naar jeg tænker paa, at man har gjort et stort Nummer ud af denne Sag og tilsyneladende med Villie har forhindret en Ordning indenfor Afviklingsudvalget og ønsket en stor Debat derom her i Folketinget, maa jeg sige, jeg havde troet, at Argumenterne fra Oppositionens Side havde været noget kraftigere, at Kritikken mod de foreslaaede Maksimalpriser havde været noget mere vel forberedt og noget bedre funderet. Den er egentlig kun kommet frem fra det ærede Medlem Hr. Huges Side gennem en Henvisning til den eventuelle Dalen af Priserne. Det ærede Medlem henviste til Regeringens Haab om Prisedgang og til den Bestræbelse, som Regeringen havde vedkendt sig, for, at man skulde sænke Prisniveauet; idet der navnlig ogsaa næredes Haab om, at Kulpriserne skulde falde, hævdede det ærede Medlem, at under saadanne Omstændigheder var Tidspunktet for Ansættelsen af saa høje Maksimalpriser paa Brænde meget daarligt valgt.

Jeg tror, at man skal tale saa sagte om Kulpriser og navnlig ikke begynde at drage Sammenligning nu imellem Kulpriserne og Brændepriserne. Man har fra Skovejernes og de interesserede Parters Side gjort vel i under de tidligere Debatter ikke at drage en Sammenligning med Kulpriserne; dette vilde saa sandt have ført til ganske anderledes Krav end dem, der hidtil har været fremme, og skulde Kulpriserne, hvad vi alle haaber, synke, tror jeg, at de skal synke meget betydeligt, inden en Sammenligning med Brændeprisen, særlig paa det nuværende Niveau, kan være opportun for dem, der angriber de nuværende Maksimalpriser.

Man har nu anket over, at Skovforeningen havde foreslaaet 30 Kr., de sagkyndige 25 og den højtærede Minister 22½. Jeg tror, at Kravet om de 30 Kr. var begrundet i Brændselsværdien, med andre